

REZOLUCE RADY BEZPEČNOSTI OSN Č. 1267(1999) A NÁSLEDUJÍCÍ ANEB SVÉHLAVÝ BOJ OSN PROTI MEZINÁRODNÍMU TERORISMU

LUCIE NECHVÁTALOVÁ

Právnická fakulta, Masaryk University, Czech Republic (Department of
International and European Law)

Abstract in original language

Předložený článek je zaměřen na problematiku rezolucí Rady bezpečnosti OSN přijatých na základě kapitoly VII Charty OSN v souvislosti s mezinárodním terorismem. Konkrétně se pak zabývá rezolucí 1267 (1999) a následujícími a jejich následky, které mohou být viděny mimo jiné v rozsudku Kadi proti Evropské komisi a Radě EU nebo v případě Nada proti Švýcarsku, který je v této době projednáván před Evropským soudem pro lidská práva.

Key words in original language

Rezoluce č. 1267, Rada bezpečnosti OSN, Kapitola VII, Charta OSN, právo na spravedlivý proces, mezinárodní mír a bezpečnost, mezinárodní terorismus

Abstract

The submitted contribution is focused on the issue of resolutions of the United Nations Security Council adopted pursuant to Chapter VII of the UN Charter in context of international terrorisms. In particular it is dealing with resolution 1267 (1999) and following and the consequences that are reflected inter alia in the judgment Kadi v. European Commission and Council EU or in the case Nada v. Switzerland nowadays holding before European Court of Human Rights.

Key words

Resolution 1267(1999), United Nations Security Council, Chapter VII, UN Charter, right to a fair trial, international peace and security, international terrorism

1. RADA BEZPEČNOSTI OSN

Rada bezpečnosti OSN (dále i "RB") byla zřízena Chartou Organizace spojených národů (dále jen "Charta")¹ jako jeden z hlavních orgánů Organizace spojených národů (dále jen "OSN"). Jejím úkolem je udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, přičemž má tohoto úkolu dosahovat v souladu s cíli a zásadami OSN.² V situaci, kdy RB shledá, že došlo k ohrožení či porušení mezinárodního míru a bezpečnosti, musí následně rozhodnout o přijetí takových opatření na základě kapitoly VII Charty, která budou mít za následek udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti³, obecně má tedy donutit stát, aby jednal v souladu s normami mezinárodního práva.⁴ Opatření, kterých může RB využít, mohou být vojenské⁵ či nevojenské povahy. Je zcela logické, že v duchu jedné z hlavních zásad soudobého mezinárodního práva veřejného - nepoužití násilí -⁶ se má prvně využít nevojenských opatření, mezi něž řadíme i tzv. inteligentní sankce. Jak konkrétně tyto sankce vypadají, a jaké mohou mít následky, bude rozebráno v předkládaném příspěvku.

2. REZOLUCE RB Č. 1267 (1999) A NÁSLEDUJÍCÍ

2.1 VÝCHOZÍ SITUACE

Za situace neojedinělých teroristických útoků, ke kterým se přihlásila teroristická síť Al-Kajda (v čele s Usamou bin Ládinem)⁷, a za situace, kdy členům tohoto teroristického uskupení poskytovalo afghánské hnutí Taliban mimo jiné úkryt a prostor pro výcvik na jím ovládaném území Afghánistánu, přijala RB rezoluci č. 1267, která dané jednání Talibanu odsuzuje (resp. kvalifikuje) jako mezinárodní terorismus, který je považován za ohrožení mezinárodního míru a bezpečnosti. Rezoluce, přijata na základě kapitoly VII Charty, zavázala všechny státy k provedení v ní uvedených opatření. Jako tato tzv. sankční opatření označila zmrazení majetku a zákaz povolení přistání či vzletu či přeletu letadel. Subjekty, na které měly být sankce uvaleny (jejich provedením ve vnitrostátním právu

---

¹ Konkrétně čl. 7 Charty OSN.

² Čl. 24 odst. 1 a 2 Charty OSN.

³ Čl. 39 Charty OSN.

⁴ Malenovský, J: Mezinárodní právo veřejné: jeho obecná část a poměr k jiným právním systémům, zvláště k právu českému, Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 363.

⁵ Vojenská opatření zůstanou stranou zájmu autorky, protože se nevztahují přímo k předmětu článku.

⁶ Potočný, M, Ondřej, J: Mezinárodní právo veřejné - Zvláštní část, Praha: C. H. Beck, 2006, s. 2.

⁷ V rezoluci č. 1267 jsou přímo zmiňovány teroristické bombové útoky na Velvyslanectví USA v Keni (Nairobi) a Tanzánii (Dar es Salaamu).

jednotlivých členských států OSN), byly jednak jednotlivci - teroristé, entity - teroristické skupiny a hnutí a také tzv. spojenci Talibanu. Takto označené osoby a entity jsou zapisovány do tzv. *konsolidovaného seznamu* (angl. *Consolidated List*)⁸, který byl svěřen do správy Výboru pro sankce, speciálně vytvořeného zmiňovanou rezolucí (dále i jako "Výbor").

2.2 VÝBOR PRO SANKCE

V literatuře nalezneme Výbor pro sankce založený rezolucí č. 1267 pod označením "*Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee*" nebo také "*1267 Sanctions Committee*". Jeho úkolem, jak již bylo zmíněno, je správa konsolidovaného seznamu, zápis, příp. výmaz jmen subjektů na konsolidovaném seznamu po té, co se na nich Výbor usnese⁹, a dále pak kontrola provádění, výkonu sankčních opatření jednotlivými státy.

Výbor je složen ze všech členů Rady bezpečnosti. V čele stojí *předseda*, dále jsou zde *dva místopředsedové* (představováni dvěmi státními delegacemi) a *sekretariát*, který zajišťuje administrativní činnost Výboru. Nemělo by být opomenuto, že Výbor je vytvořen jako tzv. pomocný orgán RB¹⁰, který jí má informovat o své činnosti a zjištěních a doporučeních, které se týkají důvodu jeho zřízení.¹¹

2.3 NÁSLEDUJÍCÍ SOUVISEJÍCÍ REZOLUCE

Co se týče následujícího vývoje po přijetí rezoluce č. 1267, bylo přijato mnoho rezolucí¹², které více či méně modifikovaly původní rezoluci č. 1267. Za podstatné změny lze považovat jednak to, že byl rozšířen okruh subjektů, na něž dopadají sankční opatření, a to konkrétně na jednotlivce, entity a spojence *sítě Al-Kajda a na Usamu bin Ládina*. Dále lze zmínit, že bylo zavedeno nové opatření a byla zpřesněna ta původní, přičemž konkrétně se to týkalo zavedení opatření ve formě *zákazu obchodu se zbraněmi a zákazu cestování přes území států či vstupu na něj*. Nelze ani opomenout fakt, že rezoluce se snažily reagovat na napadání

---

⁸ Elektornicky dostupný: The Consolidated List established and maintained by the 1267 Committee with respect to Al-Qaida, Usama bin Laden, and the Taliban and other individuals, groups, undertakings and entities associated with them. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Změněno 16. 5. 2011 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: <http://www.un.org/sc/committees/1267/consolidatedlist.htm>.

⁹ Procedura je podrobně popsána v pokynech Výboru, kterými se řídí jeho jednání anglicky nazvané "*Guidelines of the Committee for the Conduct of its Work*" (dále jen "Pokyny").

¹⁰ Čl. 26 Charty OSN: "Rada bezpečnosti může zřídit pomocné orgány, které považuje za nutné k výkonu svých funkcí."

¹¹ Odst. 6 rezoluce č. 1267 (1999).

¹² 1333 (2000), 1363 (2001), 1373 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1566 (2004), 1617 (2005), 1624 (2005), 1699 (2006), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008) and 1904 (2009).

konsolidovaného seznamu samotnými subjekty, které si stěžovaly na postup při zápisu i výmazu, resp. na nemožnost se efektivně právně bránit proti zápisu a efektivně se hájit v případě podání žádosti o výmaz. Tato problematika nebyla řešena soudy pouze na národní úrovni, ale v několika případech se jí zabýval i Soudní dvůr Evropské unie¹³. V této době se má k otázce uvalených sankčních opatření vyjádřit i Evropský soud pro lidská práva.

3. PROCEDURA ZÁPISU A VÝMAZU

3.1 ZÁPIS ("LISTING")

Zápisem na konsolidovaný seznam se jednotlivci či entita dostávají do pozice *subjektů*, vůči nimž státy uplatňují sankce stanovené rezolucí č. 1267 a následujícími. Proces, jakým se jednotlivci či entity dostávají na konsolidovaný seznam, je popsán v rezolucích, a podrobněji je pak procedura popsána v Pokynech.

Běžným postupem je, že jakýkoliv členský stát OSN navrhne jméno jednotlivce či entity, která splňuje podmínky rezolucí a má být proto zapsána na konsolidovaný seznam. Je na uvážení státu, koho navrhne k zapsání, přičemž není potřeba doložit ani obžalobu či usvědčení z teroristických činů, protože tento zápis má mít preventivní povahu. Jediné, co je potřeba předložit, je co *nejdetailnější popis případu*, na základě kterého se stát domnívá, že by mělo být jméno přidáno na seznam, a také by stát měl označit pasáže, které je možno představit "zapisovanému" a které je možno zveřejnit jako tzv. *Shrnutí důvodů k zápisu* na webových stránkách Výboru.¹⁴ V rámci písemného rozhodovacího procesu předseda (prostřednictvím sekretariátu) rozešle mezi členy Výboru návrh na zápis jména, přičemž každý stát, který má jakékoliv doplňující informace, by je měl poskytnout ostatním členům a také tzv. Monitorovací tým¹⁵ by měl poskytnout k návrhu své vyjádření. Pokud po rozeslání daného zápisu žádný stát neprojeví námitku proti zápisu, jméno je zapsáno na konsolidovaný seznam (i se Shrnutím důvodů k zápisu). Následně je zapsanému dáno na vědomí, že byl zapsán a všechny členské státy OSN jsou povinny vůči tomuto subjektu uplatňovat předmětná sankční opatření.

---

¹³ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09; Rozsudek Tribunálu ze dne 29. září 2010 ve spojené věci Al-Faqih proti Radě, T-135/06; Sanabel Relief Agency Ltd proti Radě, T-136/06; Abdrabbah proti Radě, T-137/06; Nasuf proti Radě, T-138/06.

¹⁴ Narrative Summaries Of Reasons For Listing. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Vytvořeno 3. 1. 2007 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: <http://www.un.org/sc/committees/1267/narrative.shtml>.

¹⁵ Monitorovací tým je skupina expertů, speciálně vytvořena za účelem shromažďovat informace o situaci v Afghánistánu a situaci, týkající se teroristů (ať už jednotlivců či entit) z hnutí Taliban, sítě Al-Kajda a jejích spojenců.

3.2 VÝMAZ ("DELISTING")

Pokud zapsaný jednotlivec či entita se zápisem nesouhlasí, má možnost podat návrh na výmaz *přes svůj stát pobytu či stát, jehož je občanem* k Výboru. V návrhu musí být vysvětleno, proč již navrhovatel nesplňuje podmínky pro zápis. V souvislosti s procesem dochází ke spolupráci státu, který jednotlivce či entitu nechal zapsat na konsolidovaný seznam se státem pobytu, příp. i státem, jehož je zapsaný státním občanem. A opět v rámci písemného rozhodovacího procesu je možno rozhodnout o výmazu. Pokud jakýkoliv stát podá námitky k výmazu, zůstává jméno na konsolidovaném seznamu a opatření vůči němu platí dále. Taková *námitka by měla být odůvodněná*. Dříve bylo umožněno jednotlivcům a entitám, aby přes speciálně vytvořené kontaktní místo zasílali své návrhy na výmaz osobně, aniž by museli zapojit jakýkoliv stát. Tento styčný bod pak předával žádosti Výboru. Kontaktní místo však bylo zrušeno a nahrazenou institucí ombudsmana.¹⁶

3.3 OMBUDSMAN¹⁷

Ombudsman jako *nezávislá a nestranná instituce*, na kterou se mohou obracet přímo jednotlivci či entity se svými žádostmi o výmaz, byla vytvořena v závislosti na neúspěch procedury zápisu a výmazu před národními soudy, ale i např. Soudním dvorem EU. Co soudům nejvíce vadilo, byl fakt, že zapsaným osobám a entitám *nebyl poskytnut efektivní (soudní) prostředek ochrany*.¹⁸

Ombudsman má při přezkumu žádosti o výmaz postupovat dle přílohy II rezoluce 1904. Pokud při svém šetření (při kterém jsou mu dle přílohy povinni poskytovat součinnost všechny tam uvedené subjekty) dojde k závěru, že daný jednotlivec či entita (již) nesplňují podmínky pro zápis, má Výboru navrhnout, aby jméno z konsolidovaného seznamu vymazal. Stanoviska ombudsmana ale *nejsou pro Výbor závazná*.

---

¹⁶ Odst. 20 rezoluce č. 1904 (2009).

¹⁷ V této době je ombudsmankou kanadská soudkyně Kimberly Prost, která byla soudkyní i Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii.

¹⁸ Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu Spojeného království zmiňovaného v Eleventh report of the Analytical Support and Sanctions Implementation Monitoring Team established pursuant to Security Council resolution 1526 (2004) and extended by resolution 1904 (2009) concerning Al-Qaida and the Taliban and associated individuals and entities. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Zveřejněno 13. 4. 2011 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2011/245.

4. PROBLEMATIKA PŘED EVROPSKÝMI SOUDY

4.1 NADA PROTI ŠVÝCARSKU

Případ, který se týká rezoluce č. 1267 a následujících, resp. problematiky konsolidovaného seznamu, zápisu a výmazu a sankčních opatření v rezolucích uvedených, se v nedávné době objevil i před Evropským soudem pro lidská práva. Konkrétně je to případ *Nada proti Švýcarsku* (stíž. č. 10593/08), ve kterém proběhlo zatím pouze ústní jednání o přípustnosti stížnosti před Velkým senátem¹⁹. V daném případě byl pan Y. Nada obyvatelem malé italské enklávy ve Švýcarsku. Protože byl Výborem zapsán na konsolidovaný seznam, bylo mu zakázáno cestovat a byly mu zmrazeny finanční prostředky. Z důvodu, že švýcarské vyšetřování (které mělo být také příčinou jeho zapsání seznam) proti panu Nadovi bylo zastaveno, vidí pan Nada v dalším postupu (pokračujícím provádění sankcí) Švýcarska *porušení čl. 5 (1)* Evropské úmluvy (tedy osobní svobody), dále *čl. 8* (tedy práva na soukromý a rodinný život) a konečně *čl. 13* (tedy práva na účinný prostředek ochrany práv vyplývajícím z čl. 5 a 8). Protože se zatím jedná o přijatelnosti stížnosti, lze jen spekulovat, zda např. ESLP uzná, že povinnosti plynoucí z Charty převažují nad těmi z Evropské úmluvy (viz čl. 103 Charty OSN), či zda ochrana lidských práv má přednost před jakýmikoliv jinými závazky.

4.2 KADI PROTI EVROPSKÉ KOMISI

Dále bych chtěla zmínit sérii rozsudků ve věci *Kadi proti Evropské komisi a Radě EU*, která se také týká rezoluce č. 1267 a následujících, resp. *nařízení č. 881/2002*²⁰, které dané rezoluce provádí.

Na počátku všeho byl pan Kadi zapsán do konsolidovaného seznamu. Tento konsolidovaný seznam a jeho aktualizaci provádí na úrovni EU Evropská

---

¹⁹ Senát ESLP, který měl původně projednat přípustnost stížnosti, se vzdal své pravomoci ve prospěch Velkého senátu ve smyslu čl. 30 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen "Evropská úmluva"). Ustanovení tohoto článku mj. říká, že: "*Pokud případ projednávaný senátem vyvolává závažnou otázku týkající se výkladu Úmluvy nebo Protokolů k ní...může se senát v kterémkoliv okamžiku před vynesením rozsudku vzdát pravomoci ve prospěch Velkého senátu, pokud proti tomu ani jedna strana případu nic nenamítá.*"

²⁰ Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu. V odst. 4 preambule je uveden tento důvod vydání: "*... je nutné zejména s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže, aby rozhodnutí Rady bezpečnosti byla provedena odpovídajícími právními předpisy Společenství, pokud jde o území Společenství.*"

komise tak, že mění a doplňuje přílohu výše zmiňovaného nařízení, kde jsou právě jména subjektů, na něž mají být uvalena sankční opatření, uvedena.

Pan Kadi se však obrátil na Soud prvního stupně (dále jen „SPS“)²¹ se žalobou směřující ke zrušení nařízení č. 881/2002 v rozsahu, v němž se toto nařízení dotýkalo jeho osoby, přičemž namítal porušení jeho práva být vyslechnut, jeho práva na účinnou soudní ochranu a nepřiměřený zásah do jeho vlastnického práva.²² SPS dne 21. 9. 2005 žalobu zamítl, přičemž uvedl, že určující je, že „předmětné nařízení má provádět rezoluci přijatou RB na základě kapitoly VII Charty, která neponechává v tomto ohledu žádný prostor pro uvážení, a proto nemůže být u daného nařízení proveden soudní přezkum jeho vnitřní legality, s výjimkou přezkumu jeho slučitelnosti s normami *ius cogens*, a těší se tedy s uvedenou výhradou soudní imunitě.“²³ SPS dále připustil, že RB sice nepovažovala za účelné umožnit zapsanému jednotlivci, jehož základní lidská práva jsou dotčena, přístup k nezávislému a nestrannému orgánu, ale tato mezera není dle SPS sama o sobě v rozporu s kogentními normami. Dané tvrzení SPS se však nesetkalo se souhlasem u teoretiků, kteří podrobili nemožnost přezkoumat takové rozhodnutí RB kritice.²⁴

Na základě kasačního opravného prostředku podaného panem Kadi se věc dostala k Soudnímu dvoru²⁵, který rozhodnutí SPS zrušil, stejně jako nařízení č. 881/2002 v žalobcem požadovaném rozsahu. Jako důvod uvedl především to, že soudy Evropské unie musí zajišťovat *v zásadě úplný přezkum legality veškerých aktů Unie z hlediska základních práv*, která jsou součástí obecných zásad práva Unie, a to včetně takových specifických aktů jako je nařízení 881/2002.²⁶ Dále potvrdil, že postupem orgánů EU bylo porušeno žalobcovo právo na obhajobu, a to zvláště být vyslechnut, protože Rada neuvědomila žalobce o skutečnostech svědčících v jeho neprospěch (o něž se opírají sankční opatření), ani mu neumožnila se s těmito skutečnostmi seznámit v přiměřené lhůtě po zavedení opatření, a tudíž k nim nemohla dotčená osoba účelně zaujmout stanovisko.²⁷ Také dle názoru Soudního dvora bylo porušeno žalobcovo právo na účinnou soudní ochranu, protože nemohl za uspokojivých podmínek chránit svá práva před

---

²¹ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2005, Kadi v. Rada a Komise, T-315/01.

²² Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09, § 37.

²³ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09, § 38.

²⁴ MALENOVSKÝ, J. Mezinárodní právo veřejné: jeho obecná část a poměr k jiným právním systémům, zvláště k právu českému. 5., podst. upr. a dopl. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 396.

²⁵ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2008 ve spojené věci Kadi proti Radě a Komisi, C-402/05 P a Al Barakaat International Foundation proti Radě a Komisi, C-415/05 P.

²⁶ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09, § 42.

²⁷ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09, § 44.

soudem Unie. A za poslední uvedl, že vzhledem k obecnému rozsahu a skutečné době trvání omezení žalobcova vlastnického práva, zakládá uložení zmiňovaných opatření neodůvodněné porušení jeho práva na vlastnictví.²⁸

I přes rozsudek Soudního dvora, po konzultaci situace s Výborem a po komunikaci s panem Kadim, vydala dne 28. listopadu 2008 Evropská komise nařízení č. 1190/2008, kterým se po sto první mění nařízení č. 881/2002, a kterým opětovně přidala pana Kadiho do příslušného seznamu subjektů, na něž dopadají sankční opatření. Proto se pan Kadi znovu obrátil na Tribunál se žalobou, ve které žádal zrušení daného nařízení Komise v rozsahu, v němž se ho tento akt dotýkal. Tribunál se v zásadě zcela ztotožnil s argumentací Soudního dvora a mj. uzavřel, že pan Kadi opět neměl žádné záruky k tomu, aby mohl vylíčit skutečný stav věci, když mělo být zasaženo do jeho vlastnického práva, což bylo neodůvodněným omezením vzhledem k obecnému rozsahu daného sankčního opatření a jeho délce, a výtky pana Kadiho o neproporcionalitě zásahu byly shledány za důvodné. Tribunál tak svým rozsudkem ze dne 30. 9. 2010 nařízení Komise v rozsahu, v němž se týkalo žalobce, zrušil.

5. ZÁVĚR

Na základě předchozích odstavců lze shrnout, že není pochyb o tom, že OSN, resp. RB se opravdu snaží nejen přijatými rezolucemi (které mají reflektovat výtky některých soudů, států a lidskoprávních organizací), ale i vytvořením a činností jejího pomocného orgánu, Výboru, vypořádat se složitou problematikou mezinárodního terorismu, konkrétně pak s teroristy z Al-Kajdy a Talibanu, a těmi, kteří je podporují a jsou s nimi spojeni. Co je však také možno spatřovat ve výše uvedené analýze, je, že účel v tomto případě nesvětí prostředky, jak bylo demonstrováno i na rozsudku ve věci Kadi, a že ve světě práva, ať už vnitrostátního či na úrovni EU, nelze omezovat práva jednotlivců či entit, aniž by jim byl dán efektivní prostředek pro přezkoumání takového omezení nezávislým a nestranným orgánem.

Autorka tohoto článku pochybuje (a její pochyby podporuje i vyjádření Nejvyššího soudu Spojeného království), že vytvoření instituce ombudsmana, i když jako nezávislého a nestranného orgánu, který ale vydává nezávazná rozhodnutí, by mohlo být bráno soudy jako onen efektivní prostředek ochrany základních práv jednotlivců a entit. Tudíž je velmi pravděpodobné, že osoby a entity, jimž bude zasaženo rozhodnutím státu či organizací typu EU, které "pouze" provádí rezoluci č. 1267 a následující, do jejich základních práv, budou dále úspěšné se svými žalobami u soudů, a to jak vnitrostátních, tak i mezinárodních.

---

²⁸ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09, § 45 a 46.

Literatura:

- Malenovský, J: Mezinárodní právo veřejné: jeho obecná část a poměr k jiným právním systémům, zvláště k právu českému, Brno: Masarykova univerzita, 2008, 551 s., ISBN 978-80-210-4474-6
- Potočný, M, Ondřej, J: Mezinárodní právo veřejné - Zvláštní část, Praha: C. H. Beck, 2006, 533 s., ISBN 80-7179-536-4

Právní dokumenty:

- Charta OSN
- Rezoluce RB OSN č. 1267 (1999)
- Rezoluce RB OSN č. 1333 (2000), 1363 (2001), 1373 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1566 (2004), 1617 (2005), 1624 (2005), 1699 (2006), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008) a 1904 (2009)
- Guidelines of the Committee for the Conduct of its Work
- Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu.

Rozhodnutí soudů:

- Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2005, Kadi v. Rada a Komise, T-315/01
- Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2008 ve spojené věci Kadi proti Radě a Komisi, C-402/05 P a Al Barakaat International Foundation proti Radě a Komisi, C-415/05 P

- Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2010, Kadi proti Evropské komisi, T-85/09

Elektronické zdroje

- The Consolidated List established and maintained by the 1267 Committee with respect to Al-Qaida, Usama bin Laden, and the Taliban and other individuals, groups, undertakings and entities associated with them. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Změněno 16. 5. 2011 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: <http://www.un.org/sc/committees/1267/consolidatedlist.htm>
- Narrative Summaries Of Reasons For Listing. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Vytvořeno 3. 1. 2007 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: <http://www.un.org/sc/committees/1267/narrative.shtml>
- Eleventh report of the Analytical Support and Sanctions Implementation Monitoring Team established pursuant to Security Council resolution 1526 (2004) and extended by resolution 1904 (2009) concerning Al-Qaida and the Taliban and associated individuals and entities. The Al-Qaida and Taliban Sanctions Committee [online]. Zveřejněno 13. 4. 2011 [citováno 25. 5. 2011]. Dostupné z: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2011/245

Contact – email

lucienechvatalova@centrum.cz